

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΣΤΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15**ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ**ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΡ. 30

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΡ. 40

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Β', ἀριθ. 29.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Τ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθήναι, 22 'Ιουλίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῷ φύλλῳ) Η ΣΤΡΑΒΟΚΩΣΤΑΙΝΑ διήγημα ὑπὸ Ἀργύρῃ Ἑφταλιώτῃ. — ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ. — Η ΛΥΓΕΡΗ διήγημα ὑπὸ Α. Καρχαδίττα. — ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ: ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ. — ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΔΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ ποιήματα ὑπὸ Γερ. Μαρκοῦ. — ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ: ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΟΣ. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Παντοῖα, Αἱ εἰκόνες, Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, Τρεῖς γυνῶμαι καθ' ἑβδομάδα, Ἐν παιγνίδιον κατὰ δεκαπενθήμερον. (Ἐν τῷ παρατήματι:) ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ, — ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. — ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ, — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ, — ΠΑΙΓΝΙΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΨΑΡΟΠΟΥΔΑ, εἰκὼν Αὐγούστου Κάουλθαχ. — ΣΤΟΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ἐκ φωτογραφίας τῶν ἀδελφῶν Ῥωμαιδῶν. — Ο ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ἐκ φωτογραφίας Π. Μωραΐτου. — ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΜΟΛΥΒΔΟΚΟΝΔΥΛΟΥ. — ΤΡΙΑ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐπιτροπὴ ἀποτελοομένη ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων κ. Σάουρωτ, τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Γαζῆ, τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ καὶ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καθβαδία μετέβη τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰς Δαφνίον καὶ ἐπεθεώρησε τὸν ἐκεῖ εὐρισκόμενον ἀρχαῖον ναόν, προέτεινε δὲ καὶ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπισκευασθῇ ὁ ναὸς οὗτος πρὶν ἢ ἐντελῶς καταρρεύσῃ. Προσεχώρῃ ἀναμένεται καὶ ὁ ἀρμόδιος τεχνίτης ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐν Βενετίᾳ καταστήματος Σαλβάττα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑποδειχθέντος τρόπου πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀρχαίου τούτου ναοῦ

— Ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἐν τῷ χωρίῳ Κανάλια τοῦ δήμου Βοίθης Βόλου ἀνευρέθη καὶ κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου Φερῶν πλᾶξ ἐφ' ἧς εἶνε γεγραμμένος ψήφισμα περὶ ἑορτῆς ἀγομένης κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πρὸς τιμὴν τῶν ἀρχηγῶν καὶ κτητόρων τῆς πόλεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην εὐδοκίμως ὑπέστη τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις αὐτοῦ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος. Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τῆς Δεκελείας ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, παρίσταντο δὲ κατ' αὐτὰς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης. Ὁ βασιλόπαις ἐξητάσθη εἰς τὰ ἱερὰ μαθήματα ὑπὸ τοῦ διδάξαντος ἀρχιμανδρίτου κ. Προκοπίου Οἰκονομίδου εἰς τὰ Ἑλληνικά καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὑπὸ τοῦ κ. Σ.Κ. Σακελλαροπούλου, εἰς τὰ Μαθηματικά ὑπὸ τοῦ κ. Β. Λάκωνος, εἰς τὴν Φυσικὴν καὶ Χημειαν ὑπὸ τοῦ κ. Τ. Ἀργυροπούλου, εἰς τὰ Ἀγγλικά ὑπὸ τοῦ κ. Δίεωνος, εἰς τὰ Γερμανικά ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Βασιλείως αἰδεσίμου κ. Πέτερσον εἰς τὰ Γαλλικά καὶ τὴν Γενικὴν ἱστορίαν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ αὐτοῦ κ. Γκυνιάρ: εἰς δὲ τὰ στρατιωτικὰ μαθήματα ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου κ. Πουρναρά.

— Τὴν προχθὲς Παρχακευὴν ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ Κολανοῦ παρὰ τῶν ἐνταῦθα Γερμανῶν ἀρχαιολόγων τοῦ

ἰνστιτούτου καὶ τινῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογούντων κεκλημένων σοβαρὰ μνημόσυνος συνάθροισις ἐπὶ τῇ 50^{τῃ} ἀμφιετηρίδι τοῦ θανάτου τοῦ διασχήμου ἀρχαιολόγου Καρόλου Ὁτφρείδου Μιλλέρου, οὗ θανόντος ἐν Ἀθήναις τῷ 1840, ὁ τάφος κεῖται ὡς γνωστὸν ἐπὶ τοῦ λόφου ἐκείνου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ φροντίδι τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων εἶχεν ἀποκαθαρθῇ ὁ χώρος καὶ ὑπὲρτασθῇ τὸ μνημεῖον. Ἐξεφώνησαν δὲ ὀλίγας συγκινητικὰς λέξεις ὁ ἕτερος τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐνταῦθα ἀρχαιολογικοῦ γερμανικοῦ ἰνστιτούτου κ. Βόλτερς καὶ ὁ κ. Σ. Κουμανοῦδης.

— Ὅτε πρὸ τινῶν μηνῶν ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια μετέβη εἰς Σπέτσας καὶ Ὑδραν, τὰ δημοτικά συμβούλια τῶν δύο νήσων ἀνεκήρυξαν διὰ ψηφισμάτων ἐπιτίμιον δημότην Ὑδρας καὶ Σπετσῶν τὸν βασιλόπαιδα Γεώργιον. Τὰ ψηφίσματα ταῦτα καλλιγραφηθέντα νῦν καὶ ἐντὸς κομψῶν χαρτοθετῶν πλουσιῶς ἐσταχλωμέναν τοποθετηθέντα, θὰ ἐπιδώσῃσι πρεσεχώρως ἐνταῦθα εἰς τὸν βασιλόπαιδα Γεώργιον οἱ δήμαρχοι καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δύο τούτων ναυτικῶν νήσων.

— Ἀπὸ τῆς α' Σεπτεμβρίου ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀρτισυστάτου ἐργαστηρίου Ἀπόρων Γυναικῶν ἐν Σύρῳ ὡς Βιομηχανικοῦ τμήματος τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παιδῶν Ἑρμοῦπόλεως. Τὸ συμβούλιον συνέστησε τὴν ἐκ κυριῶν τριμελῆ ἐπιτροπὴν τοῦ ἐργαστηρίου ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν κυριῶν Εἰρήνης Γλαράκη, Δεσποίνης Μαυρογορδάτου καὶ Μελομένης Κρίνου. ἤρχισαν δὲ ἀπὸ τοῦδε προσερχόμεναι πρὸς τὸν ἑφορον τοῦ Συλλόγου κ. Ι. Φραγκιᾶν ἐργάτιδες ἵνα καταταχθῶσιν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διώρισε διαρκὴ ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν νομομηχανικῶν κ. κ. Χρυσόχου καὶ Ἀργυροπούλου καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Πρωτοπαδάκη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέθεσε τὴν διαρκὴ καὶ ἐπισταμένην ἐξέτασιν πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐργοστασίων διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν μηχανῶν αὐτῶν πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη παρατηρεῖ ἁλλείψεις εἰς τὰ μηχανήματα τῶν ἐργοστασίων ἢ εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, παρηγγέλλῃ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποδεικνύῃ δὲ συγχρόνως διὰ τῆς

πρὸς αὐτὸ ἐκθέσεως τῆς τὰ μέσα, τὰ ὅποια δέον νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἐργαστασιάρχαι πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν.

— Ὁ μηχανικὸς κ. Στράτος παρηγγέλην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν χωροστάμησιν τοῦ περὶ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, τοῦ κατὰ τὴν Πνύκα καὶ μέχρι τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου χώρου, καὶ νὰ καταρτίσῃ τὸν χωρογραφικὸν χάρτην ὁλοκληρὸν τοῦ μέρους τούτου. Ἐκεῖ εἰς μέρος κατάλληλον πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ κατάλυμα διὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ ἄλλα τινὰ οἰκοδομήματα διὰ τὰς μετεωρολογικὰς καὶ ἀστρονομικὰς αὐτοῦ μελέτας.

— Ὁ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τῆς Βασιλείσης κ. Μεσσαλᾶς ὑνῆγγεν ἐν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ νυκτὸς τῆς Χρυσοσπηλιατικῆς, ὅτι εἶνε κομιστὴς τιμαλφῶν δῶρον τῆς Μεγάλῃς Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας πρὸς τὸν ναὸν τούτον. Ἡ σύζυγος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου ἀποστέλλει διάφορα ἱερὰ σκεύη ῥωσικῆς κατασκευῆς προωρισμένα διὰ τὸν ναὸν συγκείμενα δὲ εἰς δισκοπότηρα, λυχνίαις, εἰκόνας καὶ σταυροὺς.

— Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναγράφουσιν ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Σεπτέμβριον θέλουσι τελεσθῇ ἐν Χανναῖς τὰ εγκαίνια μεγάλου ἐκπαιδευτηρίου. Ἡ σχολὴ αὕτη θὰ διευθύνεται ὑπὸ Καπουκίνων ἱερποστόλων, οἵτινες θὰ ἀπολαύσῃ πάσης προστασίας καὶ συνδρομῆς παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο θὰ προτεθῇ οἰκοτροφεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδελψιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ. Εἰς ἀμφοτέρω δὲ τὰ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα θὰ εἶνε δεκτοὶ μαθηταὶ πάσης ἐθνικότητος καὶ παντὸς θρησκείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

12 ἀπριλίου. Μικρὸν ἀτμόπλοιον «Τσέσση» καλούμενον πλέον ἐκ Χαλκίδος εἰς Πειραιᾶ τὴν χθεσινὴν νύκτα προσέγραξεν ἐπὶ ξηρὴν ἡσῶν ἕνεκα ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου καὶ διαρραγῆν ἐβυθίσθη· ἐκ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος ἐπινύχθησαν περὶ τοὺς δέκα.

13 ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωίαν κατέπλευσεν εἰς Φάληρον ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ὅσκις μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ἣτις θ' ἀναμεινῇ διὰ νὰ χαιρετίσῃ τὴν αὐτοκράτειραν Φρειδερίκου. Τὸν στόλον αποτελοῦσι νὰ ἐξῆς ἰσχυρὰ πολεμικὰ σκάφη: Ἡ ναυαρχὴ «Τραφαλγὰρ» μὲ πλήρωμα ἐκ 549 ἀνδρῶν καὶ 20 τηλεβόλα, τὸ θωρηκτὸν «Αὐστράλια» μὲ πλήρωμα ἐκ 468 ἀνδρῶν καὶ 12 τηλεβόλα, ὁ «Πολύφημος» μὲ πλήρωμα ἐκ 444 ἀνδρῶν καὶ 12 τηλεβόλα, ὁ «Κολοσσός» μὲ πλήρωμα 460 ἀνδρῶν καὶ 12 τηλεβόλα, τὸ «Δρεδιότ» μὲ 413 ἀνδρας καὶ 10 τηλεβόλα καὶ ὁ «Αἰχμένων» μὲ 364 ἀνδρας καὶ 6 τηλεβόλα.

15 ἰουλίου. Πυρκαϊὰ ἐν Πάτραις ἐκράχθη ἀπετέφρωσε τέσσαρας οἰκίας ἀπειλήσασα νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις.

16 ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωίαν ἀπέπλευσεν ἐκ Φαλήρου ὁ πέρων «Ἀρης» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν πλωτάρχην κ. Θεοφύρην, ὅστις διωρίσθη συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τῶν σπουδῶν κατὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν τῶν δοκίμων, οἵτινες ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου. Ὁ «Ἀρης» θὰ προσεγγίσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ τοῦ Τενέδου μέχρι τῆς Ρόδου, ὃ δὲ ἐκπαιδευτικὸς πλοῦς τῶν δοκίμων θὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν δύο μηνῶν.

19 ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωίαν ἀφίκετο ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου. Ταύτην προὔπηντησεν ὁ ἀγγλικὸς στόλος, ὑπεδέχθη δ' ἐν Φαλήρῳ ὁ βασιλεὺς καὶ προσεφώνησεν ἐν Ἀθήναις ὁ δῆμαρχος κ. Φιλῆμων. Ἡ αὐτοκράτειρα μ. μ. ἀπῆλθεν εἰς Τατόιον. — Διὰ Β. Δ. ὁ βασιλόπαις Νικόλαος κατετάχθη ὡς ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ Πυροβολικόν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Γερασίου Μερκοῦ: **Ποιητικὰ ἔργα.** Ἐν Κερκύρᾳ, Τυπογραφεῖον Ἰ. Ναχαμούλη. 1890. 8ον σελ. 395. Πωλεῖται δραχμῶν 5 καὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς Ἑστίας. [Περὶ τοῦ βιβλίου τούτου μακρὰ βιβλιοκρισία θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς ἐν τῇ Ἑστίᾳ].

— Ἐκ τῆς νεωτέρας Φιλολογίας μας: **Γεράσιμος Μερκοῦ.** Μελέτη ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ ὑπὸ Θ. Βελλιανίτου. Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου, 1890. 12ον σ. 67. [Εἶνε καλὴ συμπτῶσις ἡ σύγχρονος ἐκδόσις τῆς μελέτης τοῦ κ. Βελλιανίτου καὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Μερκοῦ καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀριστον αὐτῶν συμπλήρωμα. Ὡς ποιητὴς ὁ κ. Μερκοῦ δὲν εἶνε γνωστὸς εἰς τὸ πολὺ κοινόν. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀγκώδους ποιητικῆς συλλογῆς του, ἥν ἀνωτέρω ἀναγράφωμεν, ἐν μόνον μακρὸν ἔπος του «Ὁ Ὀρκος», εἶχεν ἐκδοθῇ ἐν βιβλίῳ καὶ τούτῳ εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, καὶ ἕτερον εὐτράπελον ποίημα «Ἀπλὴ καὶ καθαρεύουσα» ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ. Ἀλλὰ δὲ τινὰ ποιήματα τοῦ ἐτάφησαν ἐντὸς φύλλων κερκυραϊκῶν ἐφημερίδων. Ἐκ τοῦ «Ὀρκου» ὁ κ. Μερκοῦ ἐξετίμησεν ὑπὸ τῶν ὀλίγων καὶ κατέλαθεν ἕκαστε τὴν προσήκουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῷ νεοελληνικῷ Παρνασσῷ, ἀλλ' οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦσι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὸν Κερκυραῖον ποιητὴν. Ἀς ἐκπίσωμεν ὅτι ἡ πλήρης αὐτοῦ ποιητικὴ ἐμφάνισις θὰ καταστήσῃ νῦν καὶ γνωστὴν καὶ προσφιλεῖ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὸν ποιητὴν «τοῦ Ὀρκου» καὶ τοῦ «Ἀρίωνος» τῆς «Ἀληθινῆς Εὐτυχίας» τοῦ «Μάρτη» καὶ τῆς σειράς ἐκεῖνης τῶν μικρῶν ἐρωτικῶν κομφοτεχνημάτων, ἀτινα καλεῖ· «Τὰ πρῶτὰ μου λιανωτάγραφα», τρία τῶν ὁποίων δημοσιεύονται ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας φύλλῳ τῆς Ἑστίας. Διότι ὁ κ. Μερκοῦ ἔχων καὶ τὴν ἔμπνευσιν ἀγνὴν καὶ ὑψηλὴν καὶ τὸ αἶσθημα λεπτὸν καὶ εὐγενὲς καὶ τὴν στιχοποιγίαν ἐντονὸν ἅμα καὶ χαρίεσσαν, δύναται καὶ δι' ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα ὁμοῦ καὶ δι' ἕκαστον ἰδίᾳ νὰ εὐχαριστήσῃ πάσας τὰς τάξεις τῶν ἐλλήνων ἀναγνωστῶν καὶ νὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ νὰ συγκινήσῃ καὶ νὰ τέρψῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς μὴ εὐκόλως παθαινομένους. Ἡ δὲ γλώσσά του, καίπερ οὐχὶ ὀλιγὴ ἀπηλλαγμένη ἐπανησιακῶν ἰδιωτισμῶν, ἀλλ' εἶνε πολὺ καθαρωτέρα τῆς γλώσσας τῶν ἄλλων ποιητῶν τῆς Ἑπτανήσου, προσεγγίζουσα εἰς τὸν γενικὸν τύπον τῆς δημόδους γλώσσας, ἐν ἣ ἔγγραφον καὶ γράφονται τὰ πλεῖστα καὶ ἀξιολογώτατα προϊόντα τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως. Ὁ κ. Βελλιανίτης διὰ τῆς μελέτης του ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν τὸν νέον ἀγνωστον ποιητὴν «τοῦ Ὀρκου», καὶ ἀναλύων λεπτομερῶς τὸ μακρὸν τοῦτο ποίημα καὶ ἐνθουσιῶδως ἐξαίρων τὰς παντοειδεῖς καλλονὰς του ν' ἀποδείξῃ πόσον ἀδίκος καὶ ἀσυγχώρητος ἦτο ἡ τοιαύτη τοῦ κοινου ἀγνοία. Δὲν περιωρίσθη ὁμοῦ εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ἀλλ' ἐπέκλεισε τὸ θέμα του διὰ παρεκβάσεων οὐχὶ ἀσχετῶν πρὸς τοῦτο, γενικώτερον δὲ ἀναφερομένων εἰς τὴν σύγχρονον ἐλληνικὴν ποίησιν καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, αἵτινες καθιστοῦσι τὸ βιβλίον ἀνάγνωσμα εὐχάριστον καὶ προσιτὸν εἰς πάντα φιλόμουσον ἀναγνώστην. Δ']].

Ἡ ὕλη τῆς **Πραγματογνωσίας**, κατ' ἐπίτομον καὶ ἐλευθερὰν μετάφρασιν ἐκ τῆς Γερμανικῆς ὑπὸ Μιχαήλ Σακελλάρου οὐλοῦ. Τεύχος δεύτερον. Τὰ Θησιστικά. Ἐν Κερκύρᾳ, Τυπογραφεῖον Ἰ. Ναχαμούλη 1890. 8ον σελ. 48. [Τοῦ τεύχους τούτου προηγείται ὁ ἐξῆς πρόλογος δικαιολογῶν τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως: «Πολὺ βραδύτερον ἢ ὅσον ἐπεθύμουν, δημοσιεῖν τὸ δεύτερον τοῦ τεύχους τῆς ὕλης τῆς πραγματογνωσίας, τὴν μετάφρασιν τοῦ ὁποίου πρὸ μηνῶν εἶχον ἐτοιμήν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τοῦ πρώτου τεύχους ἐλαχίστη ἐγένετο ζήτησις, εἶχον ἀπόφασιν νὰ διακόψω τοῦ ἔργου τὴν δημοσίευσιν. Ἐν τούτοις πολλοὶ δημοδιδασκαλοὶ καὶ ἄλλοι φίλοι ἐπιμόνος μὲ προέτρεψαν νὰ μὴ ἐμείνω εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ νὰ μὴ στερήσω τοὺς ἡμετέρους δημοδιδασκάλους βοηθήματος οὕτινος ἡ χρησιμότης θέλει ἐπὶ τέλους παρὰ πάντων ἀναγνωρισθῇ. Συγχρόνως ὁμοῦ μοι ἐγένοντο πολλὰ χροῖον συστάσεις νὰ μὴ δώσω εἰς τὸ ἔργον τὴν ἑκτασίαν, ἣν ἐπεθύμουν, διότι τὸ πᾶν τῆς ὕλης, ὅπερ κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τὸ ἔργον θὰ περιεῖχεν ἦτο πολὺ ἀνώτερον τοῦ εἰς τὰ ἡμέτερα δημοτικά σχολεῖα διδασκομένου· ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἡ ἀρθροία αὐτῆς τῆς ὕλης καθίστατο τὸ ἔργον δαπανηρὸν. Ἀμφοτέρως τὰς συστάσεις ταύτας λα-